

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2007 r. — Avaya przeciwko OHIM — ZyXEL Communications (VANTAGE CNM)

(Sprawa T-171/07)

(2007/C 170/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Avaya Inc. (Basking Ridge, USA) (przedstawiciele: adwokaci A. Beschorner, B. Glaser i C. Thomas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: ZyXEL Communications Corp. (Hsin-Chu, Tajwan)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej nr R 156/2006-2 z dnia 14 marca 2007 r. dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „VANTAGE CNM” (zgłoszenie nr 3 291 457);
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania poniesionymi w toku postępowania przed Sądem i obciążenie interwenta kosztami postępowania administracyjnego przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: ZyXEL Communications Corp.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „VANTAGE” dla towarów i usług z klas 9 i 42 — zgłoszenie nr 3 291 457

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Avaya Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „MULTIVANTAGE” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42 — zgłoszenie nr 2 409 589

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W uzasadnieniu swojej skargi skarżąca przedstawia dwa różne zarzuty: zarzut naruszenia zasady równego traktowania i braku spójności praktyki decyzyjnej oraz zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i naruszenia ogólnych zasad prawa znaków towarowych.

W ramach pierwszego z zarzutów skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza wydała decyzję odmienną od wydanej wcześniej w sprawie równoległej, która dotyczyła niemal identycznej kwestii, nie uzasadniając w żaden sposób tej nagłej zmiany praktyki decyzyjnej.

Dalej, w ramach drugiego z zarzutów, skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza niedostatecznie uwzględniła identyczność towarów i usług oznaczanych kolidującymi znakami towarowymi, a także wysoki stopień podobieństwa samych znaków.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2007 r. — Atlantic Dawn i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-172/07)

(2007/C 170/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Atlantic Dawn Ltd (Killybegs, Irlandia), Antarctic Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlandia), Atlantean Ltd (Killybegs, Irlandia), Killybegs Fishing Enterprises Ltd (Killybegs, Irlandia), Doyle Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlandia), Western Seaboard Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlandia), O’Shea Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlandia), Aine Fishing Co. Ltd (Burtonport, Irlandia), Brendelen Ltd (Lifford, Irlandia), Cavankee Fishing Co. Ltd (Lifford, Irlandia), Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Irlandia), Eileen Oglesby (Burtonport, Irlandia), Noel McGing (Killybegs, Irlandia), Mullglen Ltd (Balbriggan, Irlandia), Bradan Fishing Co. Ltd (Sligo, Irlandia), Larry Murphy (Castletownbere, Irlandia), Paoric Conneely (Claregalway, Irlandia), Thomas Flaherty (Kilronan, Irlandia), Carmarose Trawling Co. Ltd (Killybegs, Irlandia), Colmille Fishing Ltd (Killybegs, Irlandia) (przedstawiciele: D. Barry, Solicitor, G. Hogan, SC, N. Travers i T. O’Sullivan, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 147/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dostosowującego określone kwoty połowowe od 2007 r. do 2012 r. na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa,
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia oraz załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 147/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dostosowującego określone kwoty połowowe od 2007 r. do 2012 r. na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ponieważ, oraz w zakresie w jakim, wyżej wymienione przepisy obniżają kwoty połowowe makreli (*Scomber scombrus*) przyznane Irlandii na lata 2007 - 2012 r.,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżący zmierzają do stwierdzenia, na mocy art. 230 WE, nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 147/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dostosowującego określone kwoty połowowe od 2007 r. do 2012 r. na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (¹).

Skarżący podnoszą, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonego rozporządzenia na podstawie czterech zarzutów.

Po pierwsze skarżący twierdzą, że Komisja nie miała kompetencji do ustanowienia zaskarżonego rozporządzenia obniżającego kwoty na lata 2007 - 2012 r., na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia Rady 2371/2002.

W ramach żądania ewentualnego skarżący podnoszą, w razie orzeczenia przez Sąd, iż Komisja miała kompetencje do dokonania obniżek kwot połowowych na wiele nadchodzących lat w związku z przekroczeniem w przeszłości zdolności połowowych, że w ich opinii Komisja dopuściła się w niniejszej sprawie nadużycia uprawnień. Skarżący podnoszą bowiem, że Komisja nie ustaliła, iż państwa członkowskie, których dotyczy sporne rozporządzenie, mianowicie Irlandia i Zjednoczone Królestwo, przekroczyły przyznane im zdolności połowowe jak tego wymaga art. 23 ust. 4 przywołanego wyżej rozporządzenia w celu obniżenia kwot połowowych. Ponadto skarżący utrzymują, że nagła zmiana ustalonej polityki Komisji zmniejszania kwot połowowych „na podstawie roku poprzedniego”, odbiegająca od brzmienia art. 5 rozporządzenia Rady nr 874/96 i opartej na nim praktyki, była naruszeniem zasady uzasadnionych oczekiwań.

Ponadto skarżący twierdzą, że Komisja nie wskazała powodów uzasadniających jej decyzję, jak tego wymaga art. 253 WE. Na tej podstawie skarżący podnoszą, że Komisja nie uzasadniła spornego rozporządzenia w wystarczający sposób, w szczególności wobec faktu, iż stanowi ono jasną i radykalną zmianę polityki z poważnymi, negatywnymi konsekwencjami dla skarżących.

Wreszcie skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, nie przyjmując wobec żadnej innej floty rybackiej środków równoważnych do przewidzianych w zaskarżonym rozporządzeniu w przypadkach, w których była ona informowana o istotnym przekroczeniu kwot połowowych innych, równie zagrożonych zasobów rybnych.

(¹) Dz.U. L 46, z 16.2.2007, str. 10.

Skarga wniesiona w dniu 18 maja 2007 r. — Reno Schuhcentrum przeciwko OHIM — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)

(Sprawa T-173/07)

(2007/C 170/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Reno Schuhcentrum GmbH (Thaleischweiler-Fröschen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schäffner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Payless ShoeSource Worldwide, Inc. (Topeka, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 lutego 2007 r. (sprawa R 1209/2005-1), w której oddalono odwołanie dotyczące postępowania nr 731C 0000 186 163/1 w sprawie wygaśnięcia praw do znaku towarowego (wspólnotowy znak towarowy nr 186 163 — Payless ShoeSource)
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia praw: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „Payless ShoeSource” dla towarów i usług z klas 25, 35 i 42 — zgłoszenie nr 186 163

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Payless ShoeSource Worldwide, Inc.

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia praw do wspólnotowego znaku towarowego: Reno Schuhcentrum GmbH

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia praw do znaku — utrzymanie rejestracji w mocy dla towarów i usług z klasy 25

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania w odniesieniu do pozostałych towarów i usług z klasy 25